

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

X kadencja
Marszałek Senatu
BPS.DPS.030.17.2026

Druk nr 3214

Warszawa, 14 października 2026 r.

Szanowny Pan
Włodzimierz Czarzasty
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

mam zaszczyt przekazać Panu Marszałkowi podjęte przez Senat - zgodnie z art. 121 ust. 2 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej - na 66. posiedzeniu w dniu 13 października 2026 r. uchwały:

- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o Centralnym Porcie Komunikacyjnym,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o świadczeniu usług drogą elektroniczną oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o wychowaniu patriotycznym,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o finansowym wspieraniu produkcji audiowizualnej oraz niektórych innych ustaw,
- w sprawie ustawy o asystencji osobistej osób z niepełnosprawnościami,
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne,**
- w sprawie ustawy o zmianie ustawy o działaniach antyterrorystycznych.

Przyjęcie poprawek Senatu może spowodować konieczność zmiany oznaczeń jednostek systematyzacyjnych, redakcyjnych lub ich fragmentów, w celu zachowania ciągłości numeracji albo ciągłości alfabetycznej, oraz w konsekwencji konieczność odpowiedniej korekty odesłań.

Z poważaniem

(-) Małgorzata Kidawa-Błońska

UCHWAŁA
SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

z dnia 13 października 2026 r.

w sprawie ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne

Senat, po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm na posiedzeniu w dniu 18 września 2026 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne, wprowadza do jej tekstu następujące poprawki:

- 1) w art. 1 w pkt 1 w lit. c, w ust. 1b w pkt 5 użyty trzykrotnie wyraz „zawodu” zastępuje się wyrazami „zawodu farmaceuty”;
- 2) w art. 1 w pkt 1 w lit. c, w ust. 1d wyrazy „pkt 3, 4 i 5” zastępuje się wyrazami „pkt 3–5”;
- 3) w art. 1 w pkt 3 w lit. b, w ust. 1b wyrazy „Jeżeli naruszenie, o którym mowa w ust. 1, dotyczy” zastępuje się wyrazami „Jeżeli prowadzenie, finansowanie lub organizowanie reklamy z naruszeniem art. 94a ust. 1b dotyczy”;
- 4) w art. 1 w pkt 3 w lit. c, w ust. 2 wyrazy „Wojewódzki Inspektor Farmaceutyczny” zastępuje się wyrazami „wojewódzki inspektor farmaceutyczny”;
- 5) w art. 1 w pkt 3 w lit. c, w ust. 2:
 - a) skreśla się wyrazy „w szczególności”,
 - b) wyrazy „a także uprzednie naruszenie przepisów” zastępuje się wyrazami „uprzednie naruszenie przepisów ustawy, a także możliwości finansowe podmiotu podlegającego tej karze”;
- 6) art. 2 otrzymuje brzmienie:

„Art. 2. 1. Postępowania, o których mowa w art. 94a ust. 3 i art. 129b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w sprawie prowadzenia reklamy:

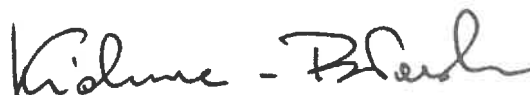
 - 1) aptek i punktów aptecznych oraz ich działalności,

2) placówek obrotu pozaaptecznego oraz ich działalności odnoszącej się do wyrobów medycznych

– wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu, przy czym decyzja o umorzeniu nie wymaga uzasadnienia.

2. Postępowania, o których mowa w art. 94a ust. 3 i art. 129b ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym, w sprawie prowadzenia reklamy placówek obrotu pozaaptecznego oraz ich działalności odnoszącej się do produktów leczniczych, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, są prowadzone na podstawie przepisów ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu dotychczasowym.”.

MARSZAŁEK SENATU

Małgorzata KIDAWA-BŁOŃSKA

UZASADNIENIE

Senat – po rozpatrzeniu uchwalonej przez Sejm w dniu 18 września 2026 r. ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne (określanej dalej jako „ustawa”) – wprowadził do jej tekstu 6 poprawek.

1. Poprawka **nr 1** zmierza do sprecyzowania, że reklama apteki lub punktu aptecznego nie może wykorzystywać wizerunku lub głosu osób posiadających wykształcenie farmaceutyczne lub sugerujących posiadanie takiego wykształcenia ani polegać na odwoływaniu się do zaleceń tych osób w sposób naruszający zasady wykonywania zawodu farmaceuty.

2. Poprawka **nr 2** zmierza do dostosowania zastosowanego odesłania do utrwalonej w praktyce legislacyjnej techniki powoływania co najmniej trzech jednostek redakcyjnych następujących po sobie.

3. Poprawka **nr 3** zmierza do respektowania § 157 „Zasad techniki prawodawczej”, zgodnie z którym nie odsyła się do przepisów, które już zawierają odesłania.

4. Poprawka **nr 4** zmierza do likwidacji oczywistej omyłki językowej.

5. Zgodnie z przepisami art. 129b ust. 1, 1a i 2 ustawy – Prawo farmaceutyczne (w brzmieniu określonym przez art. 1 pkt 3 ustawy) kto:

- 1) prowadzi, finansuje lub organizuje reklamę z naruszeniem art. 94a ust. 1a lub 1b,
- 2) nie wykonuje nałożonego na niego decyzją administracyjną wydaną na podstawie art. 94a ust. 3 nakazu zaprzestania prowadzenia, finansowania lub organizowania reklamy albo po jej wykonaniu ponownie prowadzi, finansuje lub organizuje reklamę objętą tą decyzją – podlega karze pieniężnej w wysokości do 1 000 000 złotych, z tym że „[p]rzy ustalaniu wysokości kary uwzględnia się w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów”.

Mając na uwadze, że powołane unormowania umożliwiają wojewódzkiemu inspektorowi farmaceutycznemu nałożenie kary pieniężnej, której wysokość może powodować dolegliwe

skutki finansowe dla jej adresata, wskazanie jedynie przykładowych kryteriów, które organ ten jest obowiązany wziąć pod uwagę przy jej wymierzaniu, budzi wątpliwości w świetle konstytucyjnej zasady określoności przepisów prawa. Zauważenia bowiem wymaga, że inne przepisy ustawy – Prawo farmaceutyczne, w brzmieniu określonym przez ustawę, nie dostarczają wskazówek umożliwiających bezsporne zrekonstruowanie pozostałych kryteriów, które należy uwzględnić przy zastosowaniu przedmiotowej sankcji. Tymczasem „[u]stawodawca nie może poprzez niejasne formułowanie tekstu przepisów pozostawiać organom mającym je stosować nadmiernej swobody przy ustalaniu w praktyce zakresu podmiotowego i przedmiotowego ograniczeń konstytucyjnych wolności i praw”¹⁾. „Powoduje ono bowiem stworzenie nazbyt szerokich ram dla organów stosujących taki przepis, które w istocie muszą zastępować prawodawcę w zakresie zagadnień uregulowanych w sposób niejasny i nieprecyzyjny”²⁾. W tym stanie rzeczy, w zmienianym art. 129b ust. 2 ustawy – Prawo farmaceutyczne należy skreślić wyrazy „w szczególności”.

Niezależnie od powyższego, wymaga zauważenia, że ustawa zmierza nie tylko do podniesienia górnej granicy wysokości kary pieniężnej za prowadzenie reklamy apteki, punktu aptecznego lub placówki obrotu pozaaptecznego i jej działalności odnoszącej się do produktów leczniczych z naruszeniem przepisów ustawy – Prawo farmaceutyczne z kwoty 50 000 złotych do kwoty 1 000 000 złotych, lecz również do:

- 1) objęcia zakresem powołanej kary finansowania lub organizowania tej reklamy z naruszeniem przepisów ustawy – Prawo farmaceutyczne;
- 2) niewykonywania nałożonego decyzją administracyjną nakazu zaprzestania prowadzenia, finansowania lub organizowania tej reklamy albo ponownego prowadzenia, finansowania lub organizowania reklamy objętej tą decyzją;
- 3) dodania przepisu, w myśl którego jeżeli naruszenie to dotyczy więcej niż jednej apteki lub jednego punktu aptecznego, karę pieniężną nakłada się odrębnie w odniesieniu do reklamy każdej apteki i każdego punktu aptecznego, których dotyczy naruszenie.

„Przesłanki stosowania kar pieniężnych oraz ich wysokość powinny być ukształtowane przez ustawodawcę w sposób odpowiadający zasadzie adekwatności ingerencji państwa w chronioną konstytucyjnie sferę jednostki (art. 2 Konstytucji). (...) Ustawodawca,

¹⁾ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 30 października 2001 r. (K 33/00).

²⁾ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 22 maja 2002 r. (K 6/02).

ustanawiając te sankcje, nie powinien również całkowicie abstrahować od sytuacji ekonomicznej osoby podlegającej ukaraniu, która ma istotne znaczenie dla rzeczywistego stopnia dolegliwości odczuwanej przez ukaranego”³⁾. Konieczność respektowania konstytucyjnej zasady proporcjonalności przez zmodyfikowany przez ustawę system odpowiedzialności administracyjnej przemawia zatem za sformułowaniem w zmienianym art. 129b ust. 2 ustawy – Prawo farmaceutyczne dodatkowej dyrektywy wymierzania kary pieniężnej w postaci nakazu uwzględniania możliwości finansowych podmiotu podlegającego tej karze.

Uwzględniając powołaną argumentację, Senat uchwalił poprawkę **nr 5**.

6. W ocenie projektodawcy „[u]zasadnione jest zawarcie w (...) ustawie przepisu przejściowego, zgodnie z którym postępowania administracyjne wszczęte na podstawie dotychczasowych przepisów Prawa farmaceutycznego i niezakończone do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają umorzeniu z uwagi na uchylenie zakazu reklamy”⁴⁾. Mając to na uwadze, art. 2 ustawy otrzymał następujące brzmienie: „Postępowania, o których mowa w art. 94a ust. 3 i art. 129b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym, wszczęte i niezakończone decyzją ostateczną do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, podlegają umorzeniu. Decyzja o umorzeniu nie wymaga uzasadnienia.”.

Sposób zredagowania powołanego przepisu powoduje, że – wbrew intencji wyrażonej w uzasadnieniu projektu ustawy – zakresem zawartego w nim unormowania intertemporalnego objęto również wszczęte i niezakończone ostateczną decyzją administracyjną przed dniem wejścia w życie ustawy postępowania administracyjne dotyczące reklamy placówek obrotu pozaaptecznego oraz ich działalności odnoszącej się do produktów leczniczych, mimo że ustawa nie znosi zakazu przedmiotowej reklamy. Wniosek taki wynika z tego, że art. 2 ustawy stanowi o postępowaniach, o których mowa:

- 1) „w art. 94a ust. 3 (...) ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym”, wedle którego „[w] razie stwierdzenia naruszenia przepisu ust. (...) 1a” (statuującego między innymi zakaz reklamy placówek obrotu pozaaptecznego oraz ich działalności odnoszącej

³⁾ Wyrok Trybunału Konstytucyjnego z dnia 1 lipca 2014 r. (SK 6/12).

⁴⁾ *Uzasadnienie projektu ustawy o zmianie ustawy – Prawo farmaceutyczne*, s. 11 [w:] Druk sejmowy nr 3002 (Sejm X kadencji).

się do produktów leczniczych) „wojewódzki inspektor farmaceutyczny nakazuje, w drodze decyzji, zaprzestanie prowadzenia takiej reklamy”,

- 2) „w (...) art. 129b ustawy zmienianej w art. 1 w brzmieniu dotychczasowym”, którego ust. 1 ustanawia karę pieniężną adresowaną do podmiotu prowadzącego „wbrew przepisom art. 94a (...) reklamę (...) placówki obrotu pozaaptecznego oraz ich działalności”

– a zatem również o postępowaniach administracyjnych w sprawie naruszenia zakazu reklamy placówek obrotu pozaaptecznego oraz ich działalności odnoszącej się do produktów leczniczych.

Podzielając powołaną argumentację, Senat uchwalił poprawkę **nr 6**, w której proponuje, aby:

- 1) nakaz umorzenia wszczętych i niezakończonych ostateczną decyzją administracyjną przed dniem wejścia w życie ustawy postępowań administracyjnych był odnoszony do prowadzenia reklamy aptek, punktów aptecznych, a także placówek obrotu pozaaptecznego oraz ich działalności odnoszącej się do wyrobów medycznych;
- 2) wszczęte i niezakończone ostateczną decyzją administracyjną przed dniem wejścia w życie ustawy postępowania administracyjne w sprawie prowadzenia reklamy placówek obrotu pozaaptecznego oraz ich działalności odnoszącej się do produktów leczniczych były kontynuowane na podstawie przepisów dotychczasowych.